

5) Viienda väite kohaselt rikuivad vaidlustatud aktid hagejale distsiplinaarkaristuse määramisel proportsionaalsuse ja võrdsuse põhimõtet.

(¹) Üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele.

(²) Avaliku sektori valduses oleva teabe taaskasutamise kohta.

29. juulil 2013 esitatud hagi — Kėdainių rajono Okainių ŽŪB jt versus nõukogu ja komisjon

(Kohtuasi T-386/13)

(2013/C 313/52)

Kohtumenetluse keel: leedu

Pooled

Hagejad: Kėdainių rajono Okainių ŽŪB ja (Kėdainiai rajoon, Leedu) 134 teist hagejat (esindaja: advokaat I. Vėgėlė)

Kostja: Euroopa Komisjon ja Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

- tunnistada hagejate hagi vastuvõetavaks;
- tühistada ELTL artikli 263 alusel komisjoni 2. juuli 2012. aasta rakendusotsus C(2012) 4391 final kiita heaks täiendavate riiklike otsetoetuste andmine Leedus aastal 2012 (teatavaks tehtud numbri C(2012) 4391 all);
- tunnistada ELTL artikli 277 alusel, et määruse nr 73/2009 artikli 132, mis puudutab täiendavaid riiklike otsetoetusi ja otsetoetusi, lõike 2 viimane lõik, mille kohaselt „(o)tssetoetuste kogumäär, mida võidakse ühinemise järel uutes liikmesriikides põllumajandustootjale maksta asjaomase otsetoetuse raames, koos kõigi täiendavate riiklike otsetoetustega ei tohi ületada seda otsetoetuste määra, mida põllumajandustootja võib sel ajal liikmesriikide suhtes kohaldatavate otsetoetuste raames saada vanades liikmesriikides alates 2012. aastast, võttes arvesse artikli 7 kohaldamist koostoimes artikliga 10”, ei kuulu kohaldamisele;
- tunnistada ELTL artikli 277 alusel, et määruse nr 73/2009 artikli 10, mis kehtestab erieeskirjad toetuste ümbersuunamiseks uutes liikmesriikides, lõige 1, mis sätestab, et „(...) võttes arvesse artikli 7 lõike 1 alusel kohaldatavate vähendusi”, ei kuulu kohaldamisele;

— jätta kõik hagejate kohtukulud, mille koha esitatakse Üldkohtule tõendid, kostjate kanda.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad viis väidet.

1) Komisjoni rakendusotsus C(2012) 4391 final on põhjendamatu ja alusetu

Komisjoni 2. juuli 2012. aasta rakendusotsus C(2012) 4391 final on põhjendamatu ja alusetu, kuna puuduvad andmed, mis kinnitavad, et 2012. aastal oli otsetoetuste tase uutes ja vanades liikmesriikides ühtne (ühtlustatud).

2) Otsetoetuste tase Leedu Vabariigis ei vasta ühinemisaktis kokkulepitud tasemele ning otsetoetuste tasemele vanades liikmesriikides

Leedu Vabariigi otsetoetuste tegelik tase ei vasta 23. septembri 2003. aasta ühinemisaktis kokkulepitud tasemele. Ühinemisakti rikkudes muudeti 22. märtsi 2004. aasta määrusega nr 583/2004 määrust nr 1782/2003, millega määratakse kindlaks siseriiklikud ülemmäärad uutele liikmesriikidele (määruse nr 1782/2003 artikkel 71c ja VIIIa lisa).

Leedu Vabariigi otsetoetuste protsent 2012. aastal ei vastanud Euroopa Liidu vanade liikmesriikide otsetoetuste tasemele: vanades liikmesriikides kohaldatakse ümbersuunamist ainult 5 000 eurot ületavatele summadele ning see tähendab, et mitte kõiki vanade liikmesriikide põllumajandustootjatele makstud otsetoetusi ei suunata ümber (vähendata) 10 % võrra, vaid ainult neid, mis ületavad 5 000 eurot. Seega on põhjendamatu ja alusetu väita, et 2012. aasta otsetoetuste tase vanades liikmesriikides oli 90 % (100 % miinus ümbersuunamine 10 %). Otsetoetuste tase vanades liikmesriikides on kõrgem kui 90 %, kuna osa sellest summast, mis ei ületa 5 000 eurot, ei suunata ümber.

3) Otsetoetuste summa erinevus Leedu Vabariigis võrreldes vanade liikmesriikidega

Leedu põllumajandustootjatele Euroopa Liidu eelarvest 2012. aastal tegelikult makstud otsetoetuste summa on üks madalamaid, jäädes alla poole vanades liikmesriikides makstud toetustest, isegi kui 10 % toetusi on ümbersuunatud.

4) Ühinemisakti rikkumine määruse nr 73/2009 artikli 10 lõike 1 lõpuosa, määruse nr 73/2009 artikli 132 lõike 2 viimase lõigu ning viimati nimetatud lõigu alusel vastu võetud komisjoni 2. juuli 2012. aasta rakendusotsusega C(2012) 4391 final

Ühinemisaktis ei nähtud ette sätteid kehtestatud otsetoetuste ümbersuunamise ja/või Leedus täiendavate riiklike otsetoetuste vähendamise kohta.

Määruse nr 73/2009 2. peatüki artikli 7 lõige 1, milles sätestatakse, et „võttes arvesse artikli 7 lõike 1 alusel kohaldatavaid vähendusi”, on vastuolus ühinemisaktiga, kuna see säte kiirendab vanade ja uute liikmesriikide otsetoetuste taseme eeldatavat ühtlustamist.

Määruse nr 73/2009 artikli 132 lõike 2 see osa „võttes arvesse artikli 7 kohaldamist koostoides artikliga 10”, milles sätestatakse vanade ja uute liikmesriikide otsetoetuste taseme eeldatav ühtlustamine, on vastuolus ühinemisaktiga, kuna näeb saadud toetuste eeldatavaks ühtlustamiseks ette konkreetse aasta (2012).

Määruse nr 73/2009 artikli 132 lõikes 2 muudeti ühinemisakti rikkudes mõiste „summa” mõisteks „tase”, mis hõlmab mitte ainult tegelikult saadud toetust, vaid ka eeldatavat protsendimäära.

Vanades ja uutes liikmesriikides otsetoetuste võrdlemine nii, et võrreldakse vanades liikmesriikides saadud toetust (100 % miinus ümbersuunamine) uutes liikmesriikides ühinemisaktiga kehtestatud abi protsendimäära kohaselt saadud toetusega, on õigusvastane.

- 5) Vaidlustatud õiguslike meetmetega on rikutud EL toimimise lepingus sätestatud ühise põllumajanduspoliitika eesmärke

Ühinemisakti kohaselt arvutatakse põllumajandustoetust uutes liikmesriikides võrdlussaagikuse ja baaskülvipinna alusel. 2012. aastal muutusid võrdlussaagikus ja baaskülvipind Leedus märgtavalt, mistõttu kohaldatud ümbersuunamine ja täiendavate riiklike otsemaksete vähendamine on iseenesest vastuolus ühise põllumajanduspoliitika eesmärkidega, eriti põllumajanduse tootlikkuse suurendamise eesmärgiga.

31. juulil 2013 esitatud hagi — Orange versus komisjon

(Kohtuasi T-402/13)

(2013/C 313/53)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Orange (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: advokaadid J.-P. Gunther ja A. Giraud)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Hagiavalduses palub hageja tühistada komisjoni 25. ja 27. juuni 2013. aasta otsused, mille adressaatideks olid France Télécom ja Orange ning kõik otseselt või kaudselt nende kontrollitavad äriühingud ning millega kohustati neid alluma nõukogu määruse nr 1/2003⁽¹⁾ artikli 20 lõikes 4 ette nähtud kontrollimisele. Need otsused olid tehtud ELTL artikli 102 ja EMP lepingu artikli 54 kohaldamise menetluses Internetiühenduse teenuste osutamise sektoris (juhtum AT.40090)

Hagiavalduse põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

- 1) Esimene väide puudutab vajalikkuse ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist, kuna komisjon määras niisuguse tegevuse kontrollimise, mis oli väga sarnane tegevusega, mida puudutas vaid üheksa kuud tagasi Prantsuse konkurentsiameti tehtud otsus, seda enam et Prantsuse konkurentsiamet ei kvalifitseerinud ühtegi Orange'i tegevust konkurentsivastaseks. Hageja väidab, et kontrollimisel ei kogunud komisjon täiendavaid andmeid, võrreldes nendega, mis tal juba olid, mida ta oleks pidanud aga kooskõlas asjakohase kohtupraktikaga tegema.
- 2) Teine väide puudutab vaidlustatud otsuste meelevaldsust, kuna komisjonil ei olnud piisavalt usaldusväärseid ja üksikasjalikke kaudseid tõendeid, et võtta nii jõuline meede nagu kontrollimine.

⁽¹⁾ Nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määrus (EÜ) nr 1/2003 (ELTL) artiklites (101) ja (102) sätestatud konkurentsieskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1, ELT eriväljaanne 08/02, lk 205).

29. juulil 2013 esitatud hagi — Gossio versus nõukogu

(Kohtuasi T-406/13)

(2013/C 313/54)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Marcel Gossio (Casablanca, Maroko) (esindaja: advokaat S. Zokou)